

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα,

Σύρος, 30 Μαρτίου 1875.

Τὸ πρωτελευταῖον ἀτμόπλοιον ἔφερεν ἐδῶ πολλά φύλλα τοῦ «Ἀσμοδαίου» σας, καὶ ὁ κόσμος ὠφελήθη τὴν περὶστασιν ν' ἀγοράσῃ τὸν Κασιμάτην δι' ὅσον ἀξίζει, δηλ. δέκα λεπτὰ.

Ἡ εἰκὼν του εἶναι ἐπιτυχημένη, ἂν καὶ δὲν φαίνεται παρὰ μόνον ἓνα ῥάτι, μισὴ μύτη καὶ μισὸν στόμα. Ἄλλ' ἀπὸ πραγματογνώμονας ἤκουσα ὅτι ἡ ἔλλειψις αὐτῆ λέγεται de profil καὶ συγχωρεῖται εἰς τὴν ζωγραφικὴν. Ὁ βιογράφος σας ὅμως ἔπρεπε νὰ γυρίσῃ τὸ ὑποκείμενον τοῦ κ. Κασιμάτη καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, ἔστω καὶ μὲ μίαν μασιάν, ἂν ἐφοβεῖτο νὰ λερῶσῃ τὰ χεῖρα του.

Ἐγὼ, κ. Συντάκτα, πρὸ τριάκοντα χρόνων ἐργάζομαι εἰς τὸ ταμπάκικο τοῦ Σαλούστρου ὡς ζωογδάρτης. Ἡ τέχνη μου μὲ ὑποχρεώνει νὰ μακλάζω ἀπὸ τὸ πρῶτ' ἕως τὸ βράδου παντὸς εἶδους ψοφίμια καὶ τομάρια καὶ δὲν μὲ συγχωρεῖ νὰ κάμνω τὸν συχασιάρην. Εἶμαι λοιπὸν ὁ καταλληλότερος νὰ συμπληρώσω τὰ παραλειπόμενα τοῦ κ. Προέδρου σας.

Ἀφοῦ δὲν ἐδαρύνθητε νὰ μνημονεύσετε πῶς ἐκρέμασεν ὁ Ἡγούμενος τὸ φυλακτήριον εἰς τὸν λαϊμὸν τῆς μητρὸς τοῦ μέλλοντος Προέδρου σας, διατὶ ἐξεχάσατε ν' ἀναφέρετε ὅτι ὁ ἀξιότιμος κ. πατὴρ του ἐκρέμασεν εἰς ἓνα δένδρον τρεῖς δυστυχεῖς πατριώτας διότι ἔλαβαν μέρος εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ 1821;

Νοστιμάδα· τοῦ ἀνθρώπου διηγεῖσθε εἰς τὸ φύλλον σας πολλὰς· ἐξεχάσατε ὅμως τὴν νοστιμωτέραν· ἔτι διὰ τῆς ἀρετῆς τοῦ φυλακτοῦ τούτου, τόσον εὐσεβῆς· ἔγεινεν ἀμέσως ὁ νεογέννητος Κασιμάτης, ὥστε οὔτε τὴν τετάρτην οὔτε τὴν παρασκευὴν ἢ ἄλλην νηστήσιμον ἡμέραν ἤθελεν, ὡς λέγει, νὰ βυζάνη.

Ἄλλ' ἀφίρων κατὰ μέρος τὰ ἀστεία, τὰ ὅποια δὲν συμφωνοῦν οὔτε μὲ τὴν ἡλικίαν μου οὔτε μὲ τὴν τέχνην μου, ἔρχομαι εἰς τὰ σπουδαῖα, εἰς ὅσα δηλ. ἔκαμνεν ὁ ἄνθρωπος, ἀφοῦ ἀπέκτησε μίαν κοινωνικὴν θέσιν καὶ τέσσαρας φρονιμίτας.

Ὡς πρῶτον ἐπάγγελμα αὐτοῦ ἀναφέρετε ὅτι ἦτο ψάλτης εἰς τὸ παρεκκλησίον τῶν ἀνακτόρων. Κατὰ τοῦτο ἔχετε λάθος. Ὁ ἀξιότιμος κ. Κασιμάτης πρὶν ἐπαγγελθῆ τὸν ψάλτην εἰς τὰ ἀνάκτορα, ἐπηγγέλλετο τὸν ὑπόδικον ἐπὶ ἀπάτη εἰς τὰς φυλακὰς τῶν Πατρῶν, ὅπου ἐξημέρωσε καὶ τρεῖς ἀράχνας.

Ἀγαπῶν νὰ ἦμαι δίκαιος πρέπει νὰ ὁμολογήσω ὅτι διὰ μὲν τὴν παραπομπὴν τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ ἀπάτη εἶμαι βέβαιος, διότι εἶδα τὸ βούλευμα μὲ τὰ ῥάτια μου, διὰ τὰς ἀράχνας ὅμως ὄχι, καὶ ἐνδέχεται αὐταὶ νὰ ἦναι συκοφαντία τῶν ἐχθρῶν του.

Ἐμαθα ὅτι ὁ κ. Κασιμάτης δὲν ἀρνείται τὸ πρᾶγμα, ἀλλὰ λέγει ὅτι ἦτο εἰκοσιοκτῶ μόνον ἐτῶν, ὅταν ὑπέπεσεν εἰς αὐτὸ τὸ *realis* λάθος. Μὴ ταξιδεύσας ποτὲ δὲν γνωρίζω μέχρι ποίας ἡλικίας παρατείνεται εἰς τοὺς ἄλλους τύπους τὸ εὐεργέτημα τοῦ ἀνήλικος. Εἰς τὴν Σύρον ὅμως, τόσον τὴν ἐπάνω ὅσον καὶ τὴν κάτω, ἄνθρωπος εἰκοσιοκτῶ ἐτῶν θεωρεῖται ὡς ἐντελὴς ὄριμος καὶ διὰ τὴν δόξαν καὶ διὰ τὴν φούρκαν.

Ὅπως καὶ ἂν ἦναι, τὸν ἀξιότιμον πρόεδρον τῆς Βουλῆς σας, ὅταν ἐφορολόγει τοὺς ἀκρίτους χάριν τῶν Κρητικῶν δὲν ἦτο πλέον δυνατὸν νὰ τὸν θεωρήσωμεν ὡς νεανίσκον, οὔτε ἂν ἀφαιρέσωμεν ἀπὸ τὴν βράχιν του τὰ καλοκαίρια.

Ὅταν πάλιν ἐσκανδάλιζεν ὅλην τὴν Σύρον, μεθύων δυστυχῆ Ἀγγλὸν διὰ κρασίου τῆς Σαντορίνης, κοστίζοντος, ὡς ἐπληροφορήθη παρ' αὐτοῦ τοῦ εἰσαγγελέως, δραχμὰς

πεντακοσίας ἢ φιάλη, ὁ κ. Πρόεδρος ἦτο πλέον ὄριμος καὶ διὰ τὴν Γερουσίαν.

Τὸ νὰ μὴ γνωρίζετε, σεῖς οἱ Ἀθηναῖοι τί γίνεται εἰς τὰς ἐπαρχίας τοῦτο ἐν μέρει τὸ συγχωρῶ. Νὰ χειροτονήτε ὅμως Προέδρους χωρὶς νὰ ζητῆτε καὶ τὴν γνώμην τῶν δικαστικῶν ἀρχείων τῆς πρωτεύουσας σας, τοῦτο οὔτε νὰ τὸ ἐννοήσω ἐμπορῶ οὔτε νὰ τὸ χωνεύσω. Ἀφοῦ ὁ κ. Κασιμάτης ἀγαπήσας ἀπολογίας, ἐρωτήσατε αὐτὸν τί ἠκολούθησε τὸ 1863 εἰς τὸ *Ξεροδοχεῖον* τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Πῶς εὐρέθη ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιον ἀνθρώπου κηρυχθέντος τὴν προτετραίαν ὑπὸ τῶν κ. κ. Πέπα καὶ Ταβανᾶκη ἀνικάνου νὰ διαθέσῃ, διαθήκῃ ὑπὲρ τοῦ κ. Κασιμάτη, καὶ τί εἶπαν διὰ τὴν διαθήκην αὐτὴν οἱ μάρτυρες καὶ τὰ δικαστήρια. Ἡ μοσχοβόλος αὐτὴ ὑπόθεσις μένει ἀκόμη ἐκκρεμῆς. Ἀλλὰ παρατηρήσατε, κ. Συντάκτα, εἰς τὰς ὀλίγας ταῦτας λέξεις τὰς ὁποίας σὰς γράφω διὰ τὸν Πρόεδρον σας ποσάκις ἠναγκάσθη ν' ἀναφέρω κρεμάσματα. Ἡ μήτηρ του ἐκρέμαζεν εἰς τὸν λαϊμὸν τῆς φυλακτῆς, ὁ πατὴρ του ἐκρέμαζεν ἀγωνιστὰς, αἱ δίκαι του μένουσιν ἐκκρεμεῖς, καὶ μόνος ἀκρέμαστος, ὁ ἀξιότιμος κ. Κασιμάτης.

Ἄν οἱ ἀγδοήντα δύο τῆς Βουλῆς σας εἶναι ὅποιοι τοὺς περιγράφετε, ἐκλέξαντες τοιοῦτον σαγμαρίον διὰ τὴν βράχιν των, ἀπέδειξαν ὅτι ἔμαθαν τοῦλάχιστον τὸ «Γράβη σαυτόν». Μίαν ἄλλην μου ὅμως ἀπορίαν σὰς παρακαλῶ νὰ λύσετε, κ. Συντάκτα. Ὅταν ὁ ἀξιότιμος κ. Στυλιανὸς Κασιμάτης ἔλαθε πρόσκλησιν νὰ φάγῃ εἰς τὰ Ἀνάκτορα, πῶς δὲν εὐρέθη ἄνθρωπος νὰ εἰδοποιήσῃ τὸ ἀυλαρχεῖον περὶ τῆς ποιότητος τοῦ προσκαλουμένου;

Ἄν ἤμην εἰς τὰς Ἀθήνας, ἐγὼ ὁ ἀπλοῦς ζωογδάρτης, θὰ ἄφωνα ἀμέσως τὰ τομάρια μου, θὰ ἔπλυνα τὰ χεῖρα μου, θὰ ἐδανειζόμην ἐν φράκον καὶ θὰ ἔτρεχα ἀσθμαίνων νὰ γονατίσω ἐμπρὸς εἰς τὸν βασιλέα μου καὶ νὰ τοῦ εἶπω· «Μεγαλεῖότατε, εἶμαι πιστὸς σου ὑπήκοος· ὄλος ἐδικὸς σου μέχρι «τελευταίου ὄβολου καὶ μέχρι ἐσχάτης τοῦ αἵματός μου «σαγόνος, ἔστω καὶ ἂν διὰ τοῦ Νικολοπούλου μὲ τὰ ζήτησῃς. «Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἀπατῶντές σε μὲ τυραννοῦν· δὲν μὲ μέλει. Καταπατοῦντες πάντα νόμον καὶ πᾶσαν ἐντροπήν «ἔκαμαν ἓνα ῥυπαρὸν Κασιμάτην πρόεδρον τῆς Βουλῆς· «χειρότερα δι' αὐτούς. Ἀλλὰ σήμερον ζητοῦν νὰ ρίψουν «λάσπην καὶ εἰς τὸ μόνον πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἀφήκαν ἀκόμη ἐρθὸν, τὸν θρόνον σου, Βασιλεῦ, κάμνοντές σε ἐν ἀγνοίᾳ σου ὁμοστράπεζον ἀνθρώπου, τὸν ὁποῖον ἡ Δικαιοσύνη ἐστιγματίσει διὰ βουλεύματος, πωλουμένου ὑπὸ τὰ «παράθυρα τῶν ἀνακτόρων σου. Τὸ ποτήριον τοῦτο εἶναι «πολὺ πικρὸν, ἀπόστρεψον αὐτὸ ἀπὸ τῶν χειλέων μας, «Βασιλεῦ!»

Καὶ εἰς Ἀθήνας ὅπου τόσοι ὑπάρχουν πρόων ὑπουργοὶ, μεγαλόσταυροι, στρατηγοὶ, ἀγωνισταὶ, κἀνεις δὲν εὐρέθη!

Συγχωρήσατε, κ. συντάκτα, τὴν συγχίνησιν καὶ τὴν ἀγραμματοσύνην ἐνὸς πτωχοῦ ἀλλὰ τιμίου ζωογδάρτου, καὶ πιστεύτέ με.

Ταπεινὸν δουλόν σας
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΝ ΑΓΚΑΝ.

ΑΙΝΙΓΜΑ

Τί κοινὸν μεταξὺ τάπητος καὶ ἑλληνικοῦ Συντάγματος;

Σ. Σ. Ὁ πρῶτος ἀποκριθεὶς θέλει λάβει δῶρον τὰ ἔπαντα τοῦ κ. Κασιμάτη χρυσοδεμένα.

Ὁ Ὑπεύθυνος ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΜΠΡΟΥΣΑΛΛΑΚΗΣ.